

ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രശാന്തിനിലയത്തിലെ വരാനയിൽ തനിക്കു ചുറ്റുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് നൽകുന്ന പ്രധാന സന്ദേശങ്ങളിൽ ചിലത് തെരഞ്ഞെടുത്ത് അധിക സത്സംഗമായി അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് പ്രഫസർ അനിൽകുമാർ. പ്രശാന്തിനിലയത്തിൽ നടന്ന പല സംഭവങ്ങളും ഈ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ പ്രഭാഷണം തുടരും.

വിദ്യാർത്ഥികളുമായുള്ള ബാഖയുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ

പ്രഫസർ അനിൽകുമാറിന്റെ സത്സംഗം

സായി വിവേകമുത്തുകൾ(Sai Pearls of Wisdom) ഭാഗം 40A

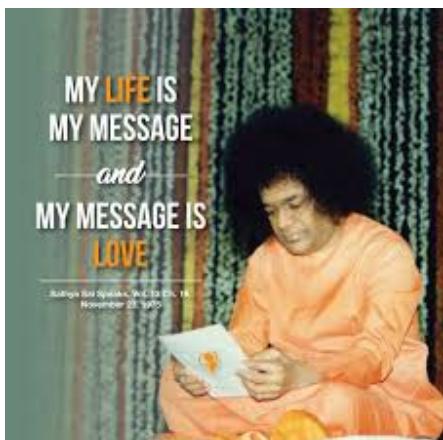
പ്രശാന്തി സന്ദേശം ഞായർ പോയ്ക്കാസ്സ്
ജാനുവരി 18, 2023

ഓരോരുത്തർക്കും പ്രിയകരൻ

ഓം ശ്രീ സായിരാം.

പ്രശാന്തി സന്ദേശം, സായി വിവേകമുത്തുകൾ നിങ്ങളെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു.

ഈശ്വരൻ അവിടുത്തെ സകല ഭക്തർക്കും പ്രിയകരനാണ്. ഈപ്ലാശത്തെ ശ്രീ സത്യ സായി അവതാരം അവിടുത്തെ നാമവും രൂപവും ആരാധിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം ഒരു പ്രിയപ്പെട്ടവനാണ്, അതേസമയം മറുള്ളവർക്കും വളരെ പ്രിയപ്പെട്ടവനാണ്. ഈത്തേനേനെ യാണ്? ഈതിനുത്തരം സ്വാമിതന്നെ തരുന്നു.

സ്വാമി അരുളുന്നു, “എൻ്റെ ജീവിതമാണ് എൻ്റെ സന്ദേശം!” അവിടുത്തെ ഓരോ വാക്കും പ്രവൃത്തിയും അവിടുത്തെ ഭക്തരെ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നു. ഭഗവാൻ ബാഖയുടെ ഓരോ പ്രവൃത്തിയും സമസ്ത മാനവരാശിയുടെയും ലൗകികവും ആദ്ധ്യാത്മികവുമായ ക്ഷേമത്തിനായി അവിടുന്ന് നിറവേറ്റിയ ഭാത്യം പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു.

ഒരു ബാലനെന്ന നിലയ്ക്ക്, അവിടുന്ന് മാതാവായ ഈശ്വരമഹായോർ പറഞ്ഞു, “ഞാനി വിം വന്നിരിക്കുന്നത് സേവ ചെയ്യുന്നതിനായാണ്!” ഈ പ്രസ്താവനയിലെ ഓരോ വാക്കും സമസ്ത ലോകത്തിനും വിമോചനം നൽകുന്നതിനായി മാത്രം ഈ ഭൂമിയിലേക്ക് ഇരഞ്ഞിവന്ന ഈ ഇശ്വരാവതാരത്താൽ, പ്രവൃത്തിയിലേക്ക് പരിഭ്രാഷ ചെയ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി.

ഭഗവാൻ ബാബു, അവിടുന്ന് പുട്ടപർത്തിയിലെയും ചുറ്റിനുമുള്ള ശ്രമങ്ങളിലെയും ജന അശ്രക്ഷ വിദ്യാഭ്യാസം, വൈദ്യ സഹായം, കൂടിവെള്ളം ഈ നൽകുമെന്ന് മാതാവായ ഇംഗ്ലീഷ് മുഖ്യമന്ദിരം വാർദ്ധാനം ചെയ്തിരുന്നു. ആ വാർദ്ധാനം നിരവേറ്റുന്നതിനായി, മുല്യവി ദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്ന ബൃഹത്ത് സ്ഥാപനങ്ങൾ, സുപ്പർ സ്കോളും അസ്പ്രതികൾ,

ബൃഹത്തായ കൂടിവെള്ള പദ്ധതികൾ-എല്ലാം സൗജന്യമായവ, ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കിന് ജന

അശ്രക്ഷ സ്വാമിയാൽ സമ്മാനിക്കപ്പെട്ടു. അവിടുത്തെ ഭക്തരെ കുടാതെ, മറ്റുള്ളവരും ഈ പദ്ധതികളുടെയോക്കെ പ്രയോജനം അനുഭവിക്കുന്നു. ഈത് കാണിക്കുന്നത്, സ്വാമി

ലോകനാമനാണ് എന്നാണ്, ഈന്ന് അവിടുത്തെ ദൗത്യം ദുരന്ദ്രോഷങ്ങളിലേക്ക് പരക്കുന്നു, ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും ജീവിതത്തെ സ്വന്തമാക്കുന്നു.

ശരി, സ്വാമി എപ്രകാരമാണ് സകലർക്കും പ്രിയക്കരനാവുന്നതെന്നതിന് ഒരു സംഭവം. ഏതാനും വർഷം മുമ്പ്, ഒരു സാധി ഭക്തൻ ട്രെയിനിൽ പുട്ടപർത്തിക്ക് പോവുകയായിരുന്നു. ട്രെയിനിൽവച്ച് അദ്ദേഹം തന്റെ സഹയാത്രികരോട് സംസാരിക്കാനാരംഭിച്ചു. തന്റെ തൊട്ടട്ടുത്തിരിക്കുന്ന വ്യക്തിയും പുട്ടപർത്തിക്ക് പോവുകയാണെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. വലിയ താത്പര്യത്തോടെ ആ ഭക്തൻ അദ്ദേഹത്തോട് സ്വാമിയെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി, പക്ഷേ സഹയാത്രികനിൽനിന്ന് തന്നുത്ത പ്രതികരണമാണ് അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചത്.

അയാൾ ഭക്തനോട് സുചിപ്പിച്ചു, “ഞാൻ താങ്കളെപ്പോലെ ഒരു ബാബു ഭക്തനല്ല! ഞാൻ വിഡ പോകുന്നത് എൻ്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ പ്രശ്നത്തിന് ചികിത്സയ്ക്കായാണ്. അതു മാത്രം!” ഭക്തൻ ആസ്പദ്ധ്യത്തെപ്പറ്റിയും അവിഡ ലഭ്യമാവുന്ന സഹകര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും എല്ലാ വിവരങ്ങളും അയാൾക്ക് നൽകി. അവർ പുട്ടപർത്തിയിലെത്തി. ആ വ്യക്തി ആസ്പദ്ധ്യത്തെപ്പറ്റിയിലേക്ക് പോയി, ഭക്തൻ പ്രശാന്തിനിലയത്തിലേക്കും പോയി.

ഒരു കൊല്ലുക്കാലം കഴിഞ്ഞ്, ആ ഭക്തൻ ഗുരുപുർണ്ണിമയ്ക്ക് പ്രശാന്തിനിലയത്തിലേക്ക് തിരികെ വന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് ഭർഖനം ലഭിച്ചു, സ്വാമിയുടെ ഗുരുപുർണ്ണിമ പ്രഭാഷണവും കേട്ടു. അദ്ദേഹം സാധി കൂർക്കാൻ ഹാളിനു പുറത്തേക്ക് നടക്കുമ്പോൾ, ആരോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുറത്ത് തട്ടി. അദ്ദേഹം തിരിത്തുനോക്കി, അറിയാത്ത ഒരു വ്യക്തി തന്നെനോക്കി പുണ്ണിരിക്കുന്നതാണ് കണ്ടത്.

ആ വ്യക്തി ആരാധിരിക്കാം എന്ന് അതിശയിക്കുമ്പോൾ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, “താങ്കൾക്ക് എന്ന മനസ്സിലായില്ലോ? കഴിഞ്ഞ കൊല്ലിം, നമ്മളാരുമിച്ച് ഒരു റെയിൽവേകംപാർട്ട്‌മെന്റിൽ യാത്ര ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.”

ഓ! ആ ഭക്തൻ സംഭവമോർത്തു, എന്നിട്ട് തിരക്കി, “താങ്കളുടെ ആരോഗ്യം ഇപ്പോളെങ്ങനെയുണ്ട്?”

ആ മാനൃന്ദ മരുപടി പറഞ്ഞു, “സ്വാമിയുടെ അനുഗ്രഹത്താൽ, ഞാൻ സുവമായിരിക്കുന്നു! എനിക്ക് ജീവിതത്തിന്റെ പുതിയ പാട്ടം ലഭിച്ചതാണ്. ഈന്ന് ഗുരുപുർണ്ണിമയായതിനാൽ, ഞാൻ കൂടുംബത്തിനൊപ്പം ജഗത്ശുരൂവിന്റെ ഭർഖനത്തിനായി, അവിടുത്തെ അനുഗ്രഹം തേടി, ഇവിടെത്തിയിരിക്കുകയാണ്!”

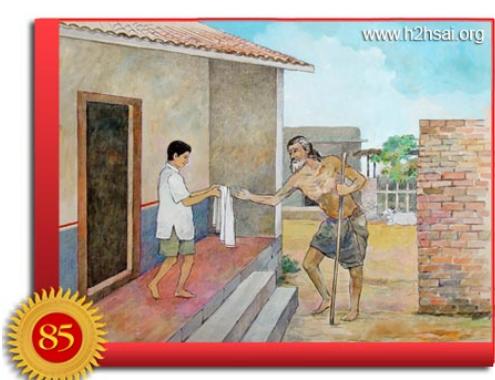
കേവലം ഒരു കൊല്ലിം മുമ്പ്, ഇന്ന് മനുഷ്യൻ ഒരു താത്പര്യവുമില്ലാത്ത, ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന, അളായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഇത്രമാത്രം പ്രേമത്തോടെയും ആദരവോടെയും സ്വാമിയെക്കുറിച്ച് പറയാൻ തുടങ്ങിയതെങ്ങനെ? ഇതെങ്ങനെ സംഭവിച്ചു?

ഈ മനുഷ്യന് സിറ്റി ഡോക്ടർമാരാൽ ഹൃദയശസ്ത്രക്രിയ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അതെ! അദ്ദേഹം പ്രശാന്തിനിലയത്തിലെ സുപ്പർ സ്പെഷ്യാലിറ്റി ആസ്പദത്തിൽ സ്വയം അധ്യമിറ്റായതിനുശേഷം, ഏറ്റവും നൃതനമായ തന്ത്ര മെഡിക്കൽ ഉപകരണങ്ങളുടെ സഹായത്തോടെ എല്ലാ ടെസ്റ്റുകളും നടത്തപ്പെടുകയുണ്ടായി. ശസ്ത്രക്രിയയുടെ ആവശ്യമില്ലെന്ന് ഡോക്ടർമാർ അദ്ദേഹത്തോട് ഉപദേശിക്കുകയുണ്ടായി. പകരം, മരുന്ന്, ചിട്ടയുള്ള ഭക്ഷണക്രമം, ദിവസേനയുള്ള ഫോഗപരിശീലനം ഈവ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം ഒരു വർഷമായി ഈ ക്രമം ചിട്ടയായി തുടരുകയാണ്-വർഷം മുഴുവനും, ഇപ്പോൾ തികഞ്ഞ ആരോഗ്യവാനാണ്.

സുപ്പർ സ്പെഷ്യാലിറ്റി ആസ്പദത്തിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ, അദ്ദേഹം സ്വാമിയുടെ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി, അവിടുത്തെ ദൗത്യത്തെപ്പറ്റി, അവിടുത്തെ മഹിമയെപ്പറ്റി, കേട്ടിരുന്നു. വർഷം മുഴുവനും, അദ്ദേഹം കുടുംബത്തിനൊപ്പം സായിസാഹിത്യം വായിച്ചു. അതെ! അവരെല്ലാ വരും സ്വാമിയുടെ ദർശനം കിട്ടാൻ കൊതിയുള്ളവരായിത്തീർന്നു. അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം ഇപ്പോളോരു പക്കാ ഭക്തനായി. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഇവിടെ ഗുരുപുർണ്ണിമയ്ക്ക്, സകലർക്കും പ്രിയകരനായ സായിയുടെ ദർശനം തേടി വന്നിരിക്കുകയാണ്! നിരവധി ഭക്തർക്ക് ഇതൊരു പൊതുവായ അനുഭവമാണ്.

എല്ലാ ഭക്തരും ഭഗവാനെ സ്നേഹിക്കുന്നു, അവിടുന്നിനോട് ഭക്തിയുള്ളവരാകുന്നു, പക്ഷേ ആരാൺ യമാർത്ഥ ഭക്തൻ? ആരുടെ ഭക്തിയാണോ ഭഗവാനാൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടുന്നത്, അവനാണ് ഭക്തൻ. ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ പറയുന്നു, “യോ മർ ഭക്ത: സ മേ പ്രിയഃ! യോ മർ ഭക്ത: സ മേ പ്രിയഃ!- എന്തെ ഭക്തൻ എനിക്ക് വളരെ പ്രിയപ്പെട്ടവനാണ്!” അപ്പോൾ, ഇംഗ്ലീഷ് അവിടുത്തെ ഭക്തർക്ക് പ്രിയകരനാണെന്നതുപോലെ, ഭക്തർ ഭഗവാന് ഏറെ പ്രിയപ്പെട്ടവരാണ്!

അവിടുത്തെ ജനനം മുതൽക്കേ, ഭഗവാൻ ബാബു എല്ലാവരാലും സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

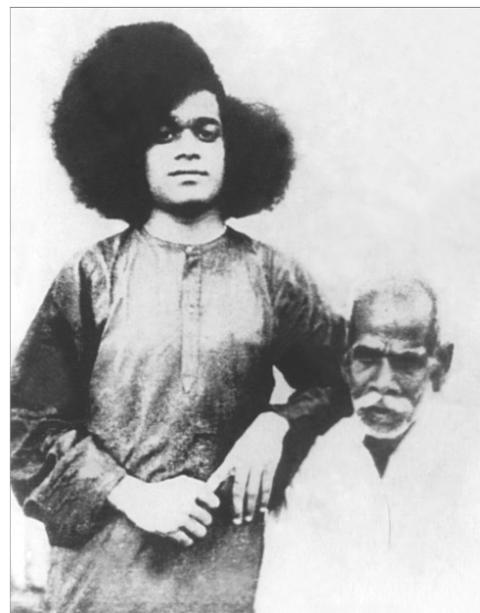

സാധിച്ചുകൊടുക്കുക പതിവായിരുന്നു.

അവിടുന്ന് ഈ ഭൂമിയിൽ ജനിച്ച നിമിഷം മുതൽക്ക്, ഇംഗ്ലീഷ്, സുഖമുഖ, പിനെ ലക്ഷ്മമമ ഇവരായിരുന്നു അവിടുത്തെ ആദ്യദർശനം നേടിയ വർ, ഈ ദിവ്യശിശു അവർക്ക് വളരെ പ്രിയകരനായിരുന്നു. കൊച്ചുകുടിയായിരിക്കുമ്പോൾത്തനെ, അവിടുന്ന് എല്ലാവർക്കും-സ്വന്തക്കാർക്കെല്ലാം, പ്രിയപ്പെട്ടവനായിരുന്നു, പ്രത്യേകിച്ചും മുത്തസഹാദരിക്ക്, അവർ അവിടുത്തെ ഏതാശഹരവും

അവിടുന്ന് കുറേക്കുടി വളർന്നപ്പോൾ, കൊച്ചുസത്യൻ ആഹാരവും വസ്ത്രവും ചോദിച്ച് അവിടുത്തെ പടിവാതിൽക്കലെത്തിയ എല്ലാ പാവങ്ങൾക്കും പ്രിയക്കരനായിത്തീർന്നു. സത്യനാരാധൻ തന്റെ കളിക്കുട്ടുകാരുമൊത്ത് പുട്ടപർത്തിയിൽ പണ്ഡിതൻ ഭജൻ സംഘം ആരംഭിച്ചു, അവിടുത്തെ സുഹൃത്തുക്കൾക്കിടയിൽ മാത്രമല്ല, പുട്ടപർത്തിയിലെയും പരിസരത്തെയും ശ്രാമങ്ങളിലും അത് പ്രശസ്തമായിത്തീർന്നു.

അവിടുന്നിന് ഒരുതരം കാന്തിക ആകർഷണം ഉള്ളതുപോലെയായിരുന്നു അത്. പക്ഷേ, ഗ്രബാൻ്റ് ഭൂമിയിലെ അവതാരത്തിനു ശേഷം, ഭൂമിയിൽ അവിടുത്തെ ധമാർത്ഥ ഭക്തനെന്ന് നമുക്ക് വിളിക്കാനാവുന്നത് സ്വാമിയുടെ മുത്തച്ചനായ ശ്രീ കൊൺഡമ രാജുവിനെയാണ്. അദ്ദേഹമാണ് സ്വാമിയുടെ ആദ്യത്തെ ഭക്തൻ, എന്തുകൊണ്ടുനാൽ അദ്ദേഹം സ്വാമിയുടെ ദിവ്യത്വം അവിടുത്തെ ജനനം മുതൽക്കേ തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു. ഈത് സത്യഭാമയുടെ ശ്രീകൃഷ്ണനാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് അറിയുമായിരുന്നു—ബാലസത്യൻ ഇരു സ്വപ്നത്തിൽ അദ്ദേഹത്തോട് സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ട വസ്തുതയാണ്. അദ്ദേഹം അവിടുനിനെ വിളിച്ചിരുന്നത് ‘ചിന്ന ശുരു’ എന്നായിരുന്നു. സത്യൻ കളിക്കുട്ടുകാരും അവിടുനിനെ അവരുടെ ശുരുവാക്കിയിരുന്നു, ശ്രാമീനർ അവിടു

Sri Kondama Raju with Bhagawan Baba

നിനെ വിളിച്ചിരുന്നത് ‘ബൈഹജ്ഞതാനി’ എന്നായിരുന്നു.

സ്വാമിയുടെ കീർത്തി, അവിടുത്തെ അവതാരപ്രവ്യാപനത്തിനും മുമ്പേ അയൽഗ്രാമങ്ങളിലെക്കെ പരന്നിരുന്നു. പ്രവ്യാപനത്തിനുശേഷം, അവിടുത്തെ കീർത്തിയുടെ സൗരഭ്യം ദുരദേശങ്ങളിലേക്ക് പരക്കാൻ തുടങ്ങി. വിദ്യുരദിക്കുക

ശ്രീരാമനിന്ന് ആളുകൾ അവരുടെ ആഗ്രഹപൂർത്തിക്കായി പുട്ടപർത്തിയിലേക്ക് വരാൻ തുടങ്ങി, അവരുടെ പ്രിയപ്പെട്ട ഭഗവാന്റെ ഭക്തരായിത്തീർന്നു.

ഭക്തർക്കെല്ലാം പ്രിയക്കരനായിരുന്ന സ്വാമി, അവരുടെ എല്ലാം ആഗ്രഹങ്ങളും നിരവേറ്റുന്നു. ഇവിടെ കൊടുക്കുന്ന സംഭവം ഇത് വിവരിക്കുന്നു. സ്വാമി സുഖ്യമയ്ക്ക് ഏറെ പ്രിയ കരനായിരുന്നു. അവളുടെ അന്ത്യനിമിഷത്തിൽ അവളുടെ വായിൽ തീർത്ഥം പകരാനായി അടുത്തത്തുമെന്ന് അവിടുന്ന് അവർക്ക് വാക്കു കൊടുത്തിരുന്നു. എന്നാൽ അവർ ഭൗതികദേഹം തൃജിച്ചപ്പോൾ, അവിടുന്ന് പുട്ടപർത്തിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവരുടെ മുതദേഹം രണ്ടു ദിവസം വച്ചിരുന്നു, എന്നാൽ അവരുടെ മുഖത്തെ തേജസ്സ് മങ്ങിയിരുന്നില്ല.

85

സുഖ്യമയുടെ അന്ത്യനിമിഷങ്ങൾ

അവസാനം, അവിടുന്ന് രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞ് ഇവിടെയെത്തി, വളരെ മുദ്രവായ മധുരമായ ശബ്ദത്തിൽ അവരെ വിളിച്ചു, “സുഖ്യമാ, എന്ന വനിതിക്കുന്നു!” സുഖ്യമ സാവധാനം തന്റെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു. സ്വാമി അവരുടെ കൈകൾ അവിടുത്തെ കരങ്ങളിലാക്കി, അവർക്ക് വിഭൂതി നൽകി, അവരുടെ വായിലേക്ക് കുറച്ച് വെള്ളം പകർന്നു. അത് ഇരക്കിയിട്ട് അവർ ശാന്തയായി കണ്ണടച്ചു.

ശതായുഷ്മാനായിരുന്ന ശ്രീ കൊൺമ രാജുവിനും അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ഭഗവാൻ തന്റെ അന്ത്യനിമിഷത്തിൽ തനിക്കൊപ്പമുണ്ടാവണം എന്ന് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. തന്റെ അന്ത്യം അടുത്തുവരികയാണെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞപ്പോൾ, അദ്ദേഹം ഇളഞ്ഞരമ്മയോട് പറഞ്ഞു, “എന്റെ അന്ത്യം അടുത്തുവരികയാണ്!” ഇളഞ്ഞരമ്മ അദ്ദേഹത്തിന് തുളസീതീർത്ഥം നൽകാനൊരുങ്ങുമ്പോൾ, അദ്ദേഹം അവരെ തടഞ്ഞു, അവിടുത്തെ മുത്തച്ചുന്നേൻ്ന് അന്തിമാഭിലാഖം നിരവേറ്റുന്നതിനായി സ്വാമി ആനിമിഷം തന്നെ അവിടെ എത്തിച്ചേര്ന്നു.

അവിടുന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വായിലേക്ക് തീർത്ഥം നൽകാനൊരുങ്ങുമ്പോൾ, കൊൺമ രാജു അവിടുന്നിനെ തടഞ്ഞിട്ട് പറഞ്ഞു, “സ്വാമീ, ആദ്യം കുറച്ച് വെള്ളം കുടിച്ചാലും, എനിട്ട് ബാക്കിയുള്ള തീർത്ഥം എനിക്ക് തന്നാലും!” സ്വാമി അവിടുത്തെ പ്രിയഭക്തരെ

അപേക്ഷയ്ക്ക് വഴങ്ങി, ഭഗവാൻ നൽകിയ തീർത്ഥം സേവിച്ചിട്ട്, ശ്രീ കൊൺമു രാജു അന്ത്യശാസം വലിച്ചു.

അവിടുത്തെ എല്ലാ ഭക്തരുടെയും വളരെ പ്രിയപ്പെട്ടവനായ സ്വാമി, അവരുടെ ഹൃദയംഗമമായ പ്രാർത്ഥനകൾ സ്വീകരിക്കുന്നു, അവർക്ക് മുക്തി നൽകുന്നു.

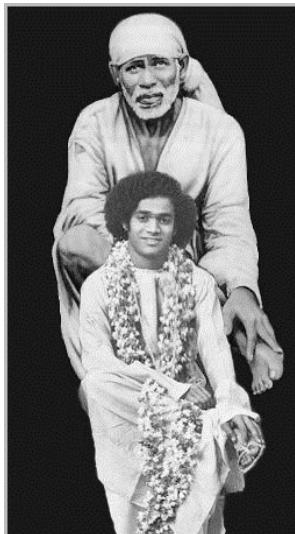
പവിത്രമായ അഞ്ചാനേശ്വരി പുർത്തിയാക്കിയിട്ട്, സന്ത് അഞ്ചാനേശ്വരി അവിടുത്തെ പസാധാനിൽ (പസാധാൻ=പ്രസാദം) ഇംഗ്രേസ് നോട് അപേക്ഷിക്കുന്നു, “അജഞ്ചാനത്തിന്റെ അന്യകാരം മാന്ത്രം പോവട്ട! ലോകം ധർമ്മത്തിന്റെ വെളിച്ചം ദർശിക്കട്ട! എല്ലാ ജീവ ജാലങ്ങളുടെയും എല്ലാ മംഗളകരങ്ങളായ ആഗ്രഹങ്ങളും സഹല മാവട്ട!” ഇതാണ് പ്രാർത്ഥന. സന്ത് അഞ്ചാനേശ്വരിന്റെ ഇതു പ്രാർത്ഥന ഭഗവാൻ കൈകെണ്ണാണു, അവിടുന്ന് ലോകത്തിലെ സകല ജീവജാലങ്ങളുടെയും മംഗളങ്ങൾക്ക് സഹലമാക്കുന്നതിലേക്കായി സാധിയുടെ രൂപത്തിൽ ഭൂമിയിൽ അവതരിച്ചു.

സ്വാമി അരുളുന്നു, “യോഗം എന്നാൽ അഭിലഷണീയമായ ഒരു കാര്യം നേടലാണ്, ക്ഷേമം എന്നാൽ ഇപ്രകാരം നേടിയതിന്റെ പരിപാലനവും!” ഇത് പരിപാലിക്കാൻ നിങ്ങൾക്കാവശ്യമായ അച്ഛടക്കം അനന്യ ചിന്തനം ആകുന്നു-അനന്യമായ ഇംഗ്രേസ് ധ്യാനം! അത് മനസ്സിനെ വൃത്തിയാക്കുകയും നിങ്ങളെ ഒരു ഭക്തനാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യും.

സ്വാമി ഇപ്രകാരവും അരുളുന്നു, “ഒരു ഭക്തൻ എന്നത്, ആരാനോ ഇംഗ്രേസ് സംസാരിക്കുന്നത്, ഇംഗ്രേസ് ഭക്തൻ പാടുന്നത്, ഇംഗ്രേസ് മാത്രം കാണുന്നത്, തന്റെ സമയം മുഴുവനും ഇംഗ്രേസ് ദേശവാസിപ്പം ചെലവിടുന്നത്, അവനാകുന്നു.” ഭഗവാൻ ബാബു ഭൂമിയിൽ അവതരിച്ചിരിക്കുന്നത്, അവിടുത്തെ ഭക്തരുടെ മംഗളകരമായ ആശകൾ നിറവേറുന്നതിനും, അവരുടെ ക്ഷേമം ഉറപ്പാക്കുന്നതിനുമാണ്. അവിടുത്തെ ഭക്തരെ സംബന്ധിച്ച് അവിടുന്ന് കൽപ്പതരുവിനെപ്പോലെയാണ്.

കൊച്ചു സത്യൻ സ്കൂളിൽ പരിക്കുണ്ടോൾ, അവിടുന്ന് അവിടുത്തെ കൈകൾ ബാഗിൽ ഇട്ട് മിഠായികൾ, പെൻസിൽ മുതലായവ പുറത്തെടുക്കുകയും അവിടുത്തെ കളിക്കുട്ടുകാർക്ക് അവ സമ്മാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് പതിവായിരുന്നു. പിൽക്കാലത്ത് മലഞ്ചരി

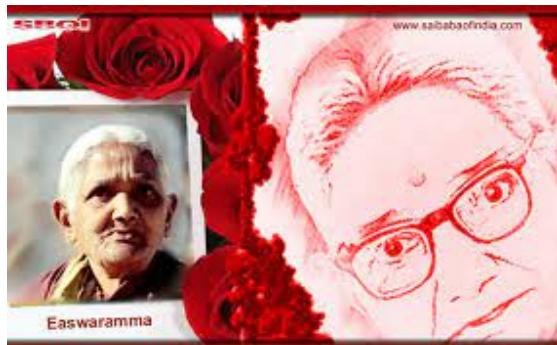
വിലെ പുളിമരത്തിൽനിന്ന്, അവിടുന്ന് ഭക്തർക്ക് അവർ ആഗ്രഹിച്ച നിരവധി വസ്തുകൾ നൽകുമായിരുന്നു. ഈ വ്യക്ഷം കർപ്പവ്യക്ഷം(wish-fulfilling tree) എന്നറിയപ്പെട്ടു. ഇത് കേവലം ഒരു ഉപകരണമായിരുന്നു. ശരിക്കുള്ള കർപ്പതരു, അവിടുത്തെ ഭക്തരുടെ സകല ആശകളും നിറവേറിക്കൊടുക്കുന്ന ഭഗവാൻ ബാബയാകുന്നു.

ഈശ്വരമുഖി അവതാരത്തെപ്പറ്റിയുള്ള കമകൾ കേടപ്പോൾ, അവർക്ക് മനസ്സിലായി, ഷിർദ്ദിക്കെടുത്തുള്ള മുന്നോ നാലോ ശ്രാം അളിലെഡിക്കെ, സായി മരോരു സ്ഥലവും സന്ദർശിച്ചിട്ടില്ല. അതു കൊണ്ട്, അവർ ബാബയോട് ചോദിച്ചു,

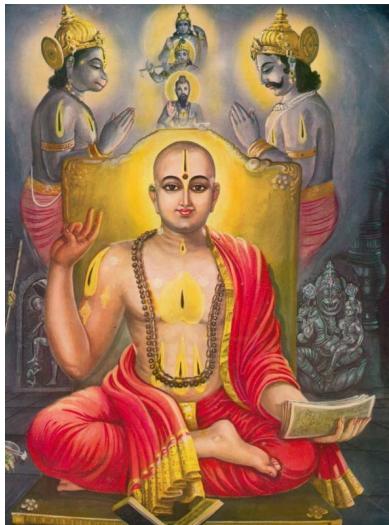
“സാമീ, അവിടുന്ന് ഷിർദ്ദി സായിയുടെ അവതാരമാകുന്നു, അവിടുന്ന് ഷിർദ്ദി വിട്ട് പുറത്ത് പോയിട്ടില്ല! അപ്പോൾ അവിടുന്ന് എതി നാണ് എല്ലായിടത്തും പോവുന്നത്?” ഈ ചോദ്യം ചോദിച്ചതിലുള്ള ഉദ്ദേശ്യം എന്തുകൊണ്ടായിരുന്നുവെന്നാൽ, കുറച്ച് നിമിഷ നേരത്തെക്കൈലും സ്വാമിയെ വേർപെട്ടിരിക്കുന്നത് അവർക്ക് സഹിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല.

ഈ കേട്ടിട്ട് സ്വാമി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് മറുപടി പറഞ്ഞു, “എനിക്കെങ്ങെനെ പുട്ടപർത്തിയിൽ മാത്രം തങ്ങാനും മറുവിടെയും പോകാതിരിക്കാനും പറ്റും? എൻ്റെ ഭക്തർ എവിടെ ആയിരുന്നാലും, അവർ എന്ന എന്തു പേരിൽ വിളിച്ചാലും, അവരെ അനുഗ്രഹിക്കാനായി, എനിക്ക് ആ സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചേ മതിയാവു. എനിക്കിൽ ചെയ്തേ പറ്റു! ഞാൻ ജീ മെടുത്തതു തന്നെ ഇതിനാണ്!”

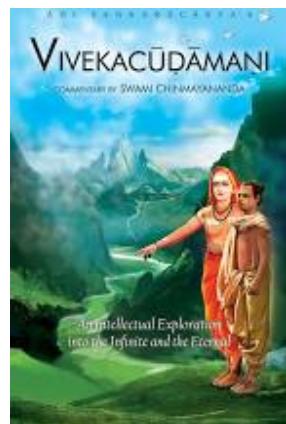

സ്വാമിയുടെ അസംഖ്യം ഭക്തർ അവിടുത്തെ ഈ പ്രസ്താവനയുടെ സത്യം അനുഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. പവിത്രപ്രധാന്യത്വത്തോടെ ആരുത്തന്നെ അവിടുന്നിനെ വിളിച്ചാലും, അവിടുന്ന സഹായിക്കാനായി അവിടെ ഓടിയെത്തുന്നു, ഭക്തനെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു. സന്താനാനേശ്വര ആരുളിയതുപോലെ, അവിടുന്ന് അവിടുത്തെ സകല ഭക്തരുടെയും എല്ലാ മംഗളകരമായ ഇച്ചുകളും, അത് ലഭകിക്കുമോ ആല്യാത്മികമോ ആവട്ട, നിറവേറുന്നു. സ്വാമി ശരിക്കും നിറവേറലിന്റെ സർവവ്യാപിയായ പറുദീസയാകുന്നു!

ശ്രീ മാധ്യാചാര്യർ പറയുന്നു, “ഭക്തി എന്നത് ഈശ്വരനോടുള്ള പ്രേമമാകുന്നു! ഈശ്വരനെ അവരുടെ ശരിയായ സുഹൃത്തായി അംഗീകരിക്കുന്ന വരും അവിടുന്നിനെ ഹൃദയംഗമമായി സ്വന്നേഹിക്കുന്നവരും ഭക്തരാവുന്നു.”

‘വിവേകചുഡാമണി’ എന്ന പവിത്ര ശ്രീകൃഷ്ണത്തിൽ പ്രവ്യാഹിക്കപ്പെടുന്നു, “ഭക്തി എന്നത് സു-സ്വരൂപ ദർശനം ആകുന്നു— അവനവനിലെ പരമാത്മാ വിനെ ഈശ്വരനായി സാക്ഷാത്കരിക്കുക!” അത്തരം ഭക്തരുടെ ഹൃദയ

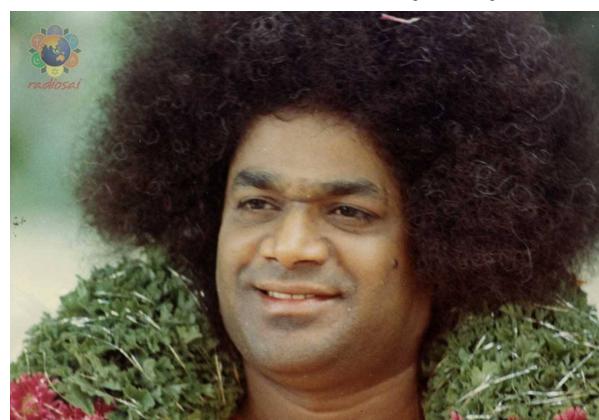

അങ്ങളിൽ ഭഗവാൻ ആനന്ദലീലയാടുന്നു.

ഭക്തരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ആനന്ദലീലയാടുന്ന ഈശ്വരന് ഏറ്റവും മികച്ച ദൃഷ്ടാന്തം ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണനാകുന്നു. ഗോകുലത്തിലെ ഗോപികമാരുമായി അവിടുതെ രാസക്രീഡ നമുക്കെല്ലാവർക്കും അറിവുള്ളതാണ്. രാസക്രീഡാ വേളയിൽ, ഓരോ ഗോപികയ്ക്കും തോനുന്നത് ശ്രീകൃഷ്ണൻ തനിക്കൊപ്പം മാത്രം ക്രീഡയിലേർപ്പെടുന്നു എന്നാണ്, അസംഖ്യം ഗോപികമാരും ഒരൊറ്റ ശ്രീകൃഷ്ണനും മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു എന്നതാണ് വന്നതുതയെക്കിലും! ഈ ലീല അരങ്ങേറും, ഇതിനുള്ള ഒരേയൊരു വിശദീകരണം എന്നത്, ഓരോ ഗോപികയുടെയും പരിശുശ്രേഷ്ഠ ഹൃദയത്തിൽ ഈശ്വരൻ ആത്മാവായി

ക്രീഡയിലേർപ്പെടുന്നു എന്നാണ്.

എരീനാൾ മുന്ന് ഒരിക്കൽ, സ്വാമി അവിടുതെ ഭക്തരുമൊത്ത് വിനോദത്തിലേർപ്പെടുന്ന മൃഡിലായിരുന്നു. അവിടുന്നിന് ചുറ്റും കുറച്ച് ഭക്തരുണ്ട്. അവിടുന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു, “ഈന് ആരാണെനെ, എൻ്റെ പാദം വരെ എത്തുന്ന തുളസിമാല അണിയിക്കുന്നത്?”

എല്ലാ ഭക്തരും അടുത്തുള്ള പുന്നേതാട്ടത്തിലേക്ക് ചെന്ന് തുളസി ഇല കൊണ്ടുവരാൻ തിരക്കിട്ടു. ഓരോരുത്തരും നീളം കണക്കാക്കി, മാല കൊരുക്കാനാരംഭിച്ചു. അവരുടെ അതിശയത്തിന്, സ്വാമിയും ഒരെണ്ണം കെട്ടാൻ തുടങ്ങി. എല്ലാ തുളസിമാലകളും തയ്യാറായപ്പോൾ,

ഓരോ ഭക്തരും ഉഴം വച്ച് ഓരോരുത്തരായി അവിടുന്നിനെ മാല്യം അണിയിക്കുന്നതിന് സാമി അനുവദിച്ചു, പക്ഷേ ആ മാല്യങ്ങളൊന്നുംതന്നെ ആ പാദം വരെ എത്തിയില്ല!

അവിടുത്തെ പാദം വരെ എത്തിയ ഒരേയൊരു മാല്യം സ്വാമിതന്നെ ഉണ്ടാക്കിയതായി

രുന്നു! ഈ ലീല കണ്ട് ഓരോരുത്തരും അത്യധികം ആനന്ദിച്ചു. എനിട് സാമി എല്ലാ മാലകളും വാങ്ങിയിട്ട് അവ പത്തുപോലെ ചുരുട്ടി. എല്ലാവരും വടക്കിൽ നിൽക്കാനായി അവിടുന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു, ഓരോരുത്തരുടെയും നേർക്ക് ആ പത്ത് എറിത്തുകൊടുത്തു. സാവധാനം, അവിടുന്ന് വേഗത കൂട്ടി, സാമി തനിക്കു നേരേ മാത്രമാണ് പന്തറിയുന്ന തെന്ന് ഓരോരുത്തർക്കും തോന്നതകവിയത്തിൽ. ‘ഹൃദയവിഹാരി’യായ സാമി അവർക്കെല്ലാം നൽകിയ ആനന്ദം വിവരണാതീതമായിരുന്നു.

നമുക്ക് പിന്നീട് കാണാം!

നിങ്ങളുടെ സമയത്തിന് വളരെ നമ്പി!

(തുടർം)

ചുമ്പ. അനിൽകുമാർ കാമരാജ്യ

(പരിഭ്രാന്ത: എം.എൻ. വിനോദകുമാർ)